

บทที่ ๙

ต้องการพบตัว : ผู้นมัสการ

วัตถุประสงค์

- เมื่อจบบทนี้แล้วคุณสามารถที่จะทำสิ่งต่อไปนี้
- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำนิยามของคำว่านมัสการ
- อธิบายว่าการนมัสการด้วยจิตวิญญาณหมายถึงอะไร
- อธิบายว่าการนมัสการด้วยความจริงหมายถึงอะไร
- สรุป ๓ เหตุผลว่าเหตุใดเราจึงนมัสการ
- อธิบายรูปแบบของการนมัสการ
- บอกถึงการนมัสการ ๕ ชนิด
- บอกข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ซึ่งอธิบายว่าจะเตรียมตัวเพื่อการนมัสการอย่างไร
- อธิบายว่าเราต้องนมัสการเมื่อไร
- อธิบายว่าเราต้องนมัสการที่ไหน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“แต่วาระนั้นใกล้เข้ามาแล้วและบัดนี้ก็ถึงแล้วคือ เมื่อผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริงเพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและผู้ที่ยนมัสการพระองค์ ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง นางทูลพระองค์ว่า ‘ดิฉันทราบว่าคุณมาซีฮา (ที่เรียกว่าพระคริสต์) จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมาพระองค์จะทรงชี้แจงทุกสิ่งแก่เรา”

ยอห์น ๔:๒๓-๒๔

คำนำ

การรื้อฟื้น การทรงสถิตของพระเจ้าเพื่อระดมกำลังคนจะมาโดยทางการนมัสการ พระเจ้าต้องการผู้นมัสการ ! ในบทนี้คุณจะศึกษาต่อไปถึงเรื่องการนมัสการ เรียนรู้คำนิยามของการนมัสการและคำต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง คุณจะเรียนว่าการนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริงหมายถึงอะไรและเพราะเหตุใดจึงนมัสการ เมื่อใดและที่ไหน คุณจะเรียนรู้รูปแบบของการนมัสการ ชนิดและผลต่างๆ ของการนมัสการ

ในบทต่อไป คุณจะเรียนรู้ว่าจะนมัสการพระเจ้าอย่างไร ในขณะที่คุณนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง

คำนิยาม

มีคำสำคัญ ๓ คำที่ใช้ในพระคัมภีร์เพื่ออธิบายคำว่า นมัสการคือ

การนมัสการ

การนมัสการ หมายถึง การให้ความเคารพยกย่อง การจุมพิต แสดงคารวะต่อ ยำเกรง ยืนตัวสั่นด้วยความกลัว แสดงการอุทิศตน ก้มหัวลงและให้เกียรติ

การนมัสการคือการรับรู้ถึงพระเจ้า ธรรมชาติของพระองค์ พระลักษณะ วิถีทางและการอ้างสิทธิต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโดยการมอบคำสรรเสริญหรือกระทำพันธกิจบริการของคริสเตียน แสดงการรับรู้ถึงพระองค์ “การปรนนิบัติ” ยังหมายถึง “การนมัสการ” ด้วย

การนมัสการ หมายถึงการให้คุณค่าแก่คนบางคน เป็นการตอบสนองต่อพระเจ้าซึ่งเราประกาศคุณค่าของพระองค์ เกลिमฉลองพระองค์และอวดอ้างในพระนามพระองค์

การนมัสการไม่ใช่รูปแบบของศิลปะเพราะว่าพระเจ้าจะไม่แบ่งพระสิริของพระองค์กับรูปแบบของศิลปะไม่ใช่รูปแบบตายตัว หลักข้อเชื่อ พิธีกรรม คำพูดซ้ำซากหรือการทำสำเนาระเบียบนมัสการทุกๆ สัปดาห์การนมัสการไม่ใช่การอดทนฟังคำเทศนาอย่างเลื่อนลอย หรือพิมพ์การอธิษฐานหรือร้องเพลงนมัสการด้วยความคำนึงถึงพระองค์เพียงเล็กน้อยและอาจจะด้วยจิตใจที่น้อยกว่านั้นอีก ในการนมัสการคุณแสดงออกด้วยกิริยาตามพระคัมภีร์ ในสิ่งที่คุณรู้สึกในจิตใจ การนมัสการไม่ใช่อารมณ์ แต่เป็นการตอบสนองไม่ใช่แค่ความรู้สึก แต่เป็นการประกาศถึงความรู้สึกของคุณที่มีต่อพระองค์ ไม่ใช่การอยู่เฉยๆ แต่เป็นการมีส่วนร่วม

การนมัสการ คือ การหมกมุ่นอยู่ กับบุคคลหนึ่งซึ่ง.....

ไหลล้นออกมา จากภายในด้วยการ.....

แสดงออกอย่างท่วมท้น ด้วยการอุทิศตนและหน้าที่

ต่อไปนี้เป็นคำบางคำที่เกี่ยวข้องกับการนมัสการในพระคัมภีร์

การขอบพระคุณ

การขอบพระคุณหมายถึงการรับรู้ แสดงความกตัญญู เกลिमฉลองและการกล่าวสารภาพ

การสรรเสริญ

การสรรเสริญ หมายถึงการยกย่อง พระคัมภีร์อธิบายว่าการสรรเสริญเกิดขึ้นได้ในหลายวิธี วิธีหนึ่งคือ “การดั่ง กระตุก ดีดสายเครื่องดนตรี” ในขณะที่คุณเล่นเครื่องสาย การสรรเสริญประกอบด้วยการร้องเพลงสดุดีและเพลงสรรเสริญ การสารภาพ การให้พร การอ้อวุดเกลिमฉลอง การตะโกนและปิติยินดี

ถวายพระสิริ

ให้เกียรติแก่ สถานะตำแหน่ง ความงาม

ให้เกียรติ

ยกย่อง แสดงความชอบพอกว่าสิ่งอื่น

ยกย่อง

มอบความยิ่งใหญ่ให้ ถวายพระสิริ

ความสัมพันธ์ของการขอบพระคุณ คำสรรเสริญและการนมัสการ

ไม่มีเส้นแบ่งชัดเจนระหว่างการสรรเสริญ การนมัสการและการขอบพระคุณ ขณะที่คุณนมัสการคุณอาจไหลเลื่อนไปอย่างง่าย ๆ จากอย่างหนึ่งไปอีกอย่างหนึ่งตามที่ได้แสดงไว้ในหนังสือสวดดี

อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างระหว่างสามคำนี้ คือ

การขอบพระคุณ มุ่งเน้นที่สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ พระคัมภีร์กล่าวว่า “อย่าลืมพระราชาทั้งสิ้นของพระองค์” (สิ่งที่พระองค์กระทำแก่คน)

การสรรเสริญ มุ่งเน้นที่พระเจ้า พระองค์เป็นไฉนและพระลักษณะของพระองค์ วิธีหนึ่งที่จะสรรเสริญพระเจ้า คือ การเน้นที่พระนามและคุณสมบัติของพระองค์

เช่นเดียวกับที่มีวิธีการที่สั่งไว้ในการเข้าไปสู่พลับพลาของพันธสัญญาเดิมก็มีวิธีที่เหมาะสมสำหรับคุณให้เข้าไปสู่การทรงสถิตของพระเจ้า คุณ “เข้าไปยังประตูของพระองค์ด้วยการโมทนาขอบพระคุณและเข้าไปสู่พระนิเวศของพระองค์ด้วยคำสรรเสริญ คุณเคลื่อนเข้าไปสู่จุดหมายปลายทางของการทรงสถิตด้วยการขอบพระคุณและการสรรเสริญขณะที่คุณสรรเสริญ คุณสร้างสถานที่ฝ่ายวิญญาณสำหรับพระเจ้าที่จะเสด็จลงมาและประทับอยู่ แล้วคุณจึงสามารถนมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความจริง

การนมัสการ คือการรับใช้ของคุณต่อพระเจ้า พวกเราหลายคนมักยุ่งอยู่กับการรับใช้เพื่อพระเจ้าโดยการเทศนา การสอน การฝึกอบรม ฯลฯ แต่ว่างานรับใช้ที่สำคัญที่สุดของคุณคือการรับใช้ต่อพระเจ้าโดยทางการสรรเสริญและการนมัสการ

คำวิจารณ์เบื้องต้น

การนมัสการมีสมมติฐานว่าพระเจ้าทรงเป็นอยู่และมนุษย์สามารถรู้จักพระองค์ได้ พระคัมภีร์สอนว่า การสรรเสริญและการนมัสการต้องกระทำทั้งในที่ชุมชนและส่วนตัว ปัจจุบันที่แท้จริงในการนมัสการคือ จิตใจที่ต้องการกระหายหาพระเจ้า เหตุผลที่การนมัสการล้มเหลวที่จะเกิดในที่ประชุมก็เพราะพวกเขาล้มเหลวที่จะมีการนมัสการในชีวิตประจำวัน คนเหล่านั้นที่นมัสการอย่างแท้จริงร่วมกันในคริสตจักรคือ ผู้ที่เข้ามาในที่ชุมชนเพื่อทำสิ่งที่เขาทำแล้วเป็นการส่วนตัว การนมัสการเป็นผลจากวิถีชีวิตของการนมัสการ ไม่ใช่ชั่วโมงการนมัสการร่วมกันซึ่งวางแผนไว้อย่างชาญฉลาด การสรรเสริญและการนมัสการไม่ใช่งานของมวลชน แต่เป็นการตอบสนองของแต่ละคนต่อพระเจ้า เมื่อเรา

รวมกันในการสรรเสริญ เราผสมผสานกันเข้าสู่อการตอบสนองของกลุ่ม แต่ว่าการแสดงออกของเรามาจากคนแต่ละคน แยกจากกัน

การตอบสนองของคุณไม่จำเป็นต้องถูกกระทบจากการที่ผู้อื่นขาดการตอบสนอง คุณสามารถสรรเสริญพระเจ้าได้ไม่ว่าคนที่อยู่รอบๆ คุณจะเป็นรูปแบบใด! จงร้องเพลงแบ่งปัน แสดงออก ตะโกน เล่นโหม่งช่าง แต่จงเริ่มต้นเถิด

คนในยุคสุดท้ายมีลักษณะที่ไม่ปกติและมีความมีศีลธรรมโดยปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เหตุนี้เองเราจึงต้องการการสอนเรื่องน้ัสการ

การน้ัสการต้องถูกควบคุมโดยเจตนาไม่ใช่อารมณ์ของคุณ ถ้าคุณเชื่อว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่ในชีวิตของคุณ คุณจึงสามารถเชื่อได้ พระคัมภีร์กล่าวว่า "นี่น้ำพระทัยของพระเจ้าที่ให้เราขอบพระคุณในทุกสถานการณ์"

(๑ เธสะโลนิกา ๕.๑๘)

การสรรเสริญพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอคือพระบัญชาของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนในพันธสัญญาใหม่

"เหตุฉะนั้นให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้นคือ คำกล่าวขอมรับเชื่อพระนามของพระองค์" ยีบรู ๑๓.๑๕

พวกเราส่วนมากมักจะมีเงื่อนไขให้ถูกนำเข้าสู่การน้ัสการ แต่พระเจ้าตรัสว่า "เจ้าจง เข้ามา" "เจ้าจงถวายเครื่องบูชาแห่งการสรรเสริญ"

ในชาติหลายชาติ รัฐธรรมนูญของเขารับประกันเสรีภาพในการน้ัสการ บางครั้งผู้เชื่อเป็นพลเมืองมากกว่าเป็นคริสเตียน เขาคิดว่าเขามีเสรีภาพที่จะเลือกว่าเขาจะน้ัสการอย่างไรและเมื่อใด แต่พระคัมภีร์บอกไว้เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการน้ัสการ

จิตวิญญาณและความจริง

ตามข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้ เพื่อที่จะให้การน้ัสการเป็นที่พอพระทัยต้องกระทำด้วย "จิตวิญญาณและความจริง" การน้ัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริงหมายถึงอะไร ?

ยอห์น ๔.๓๓-๓๔มีความเกี่ยวพันกับข้ออื่นในมัทธิว พระเยซูบอกผู้นำทางศาสนาในสมัยของพระองค์ว่า

"พวกท่านผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า" มัทธิว ๒๒.๒๙

"พระคัมภีร์" สะท้อนให้เห็นความจริงของการน้ัสการของเรา "ฤทธิ์เดชของพระเจ้า" สะท้อนให้เห็นวิญญาณของการน้ัสการของเรา เช่นเดียวกับที่พระคัมภีร์และฤทธิ์เดชของพระเจ้าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเข้าใจที่ถูกต้องในฝ่ายวิญญาณ จิตวิญญาณและความจริงก็จำเป็นสำหรับการน้ัสการที่พระเจ้าทรงพอพระทัย

เพื่อจะเข้าใจว่าพระเยซูตรัสอะไรเกี่ยวกับการนมัสการ ให้เราวิเคราะห์ดูสถานการณ์ซึ่งพระองค์ทรงกล่าวข้อความนี้ จงเปิดไปดูยอห์นบทที่ ๔ ในพระคัมภีร์ของคุณ

ข้อความจากพระคัมภีร์

ไม่จำเป็นที่พระเยซูจะต้องผ่านเมืองสะมาเรียเพื่อไปยังจุดหมายปลายทางของพระองค์ แต่พระองค์ตรัสว่าพระองค์ “ต้องการ” ที่จะไปทางนั้น พระองค์ทรงมีจุดนัดพบจากสวรรค์ที่ต้องทำ

พระเยซูทรงพักผ่อนอยู่ตรงบ่อน้ำ ในขณะที่สาวกของพระองค์พากันเข้าไปในเมืองเพื่อซื้ออาหาร เมื่อหญิงคนหนึ่งเข้ามาตักน้ำ เห็นได้ชัดว่าเธอยากจนผ่ายร่างกายเพราะเธอไม่มีสาวใช้มาตักน้ำให้เธอ แต่ว่าเธอยากจนกว่าในฝ่ายวิญญาณ

ทันใดนั้น พระเยซูทรงขจัดสิ่งกีดขวางซึ่งทำเธอไม่ได้รับความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณจากพระองค์ เาเองก็เช่นกันต้องขจัดอุปสรรคทางเชื้อชาติ ทางวัฒนธรรมทางนิกายและอุปสรรคทางศาสนศาสตร์และอคติส่วนตัว เพื่อที่จะนำเอา “น้ำ” ฝ่ายวิญญาณมาให้แก่โลกที่หิวกระหาย พระเยซูทรงจัดการกับเรื่องเหล่านี้แต่ละอย่างในการสนทนากับหญิงผู้นี้

พระเยซูทรงบอกหญิงผู้นี้ว่า “ถ้าเจ้ารู้” (ยอห์น ๔.๑๐) คุณต้องนมัสการจากตำแหน่งของการที่คุณรู้ (เราจะพูดเรื่องนี้มากขึ้นเมื่อเราอธิบายถึง “ความจริง” ภายหลังในบทเรียนนี้ ความรู้ (ความจริง) เกิดมาจากการเข้าใจว่าจริงๆ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ใดซึ่งจะนำไปสู่การนมัสการ

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าเจ้ารู้ เจ้าจะขอ” ความรู้ต้องการการตอบสนองเสมอ ความรับผิดชอบของเราคือ ต้องขอ การตอบสนองของพระองค์คือ การให้

หญิงผู้นี้บอกพระเยซูว่า “ท่านไม่มีอะไรจะตักน้ำให้ดิฉัน” เธอคิดถึงสิ่งต่างๆตามธรรมชาติคือ โลกที่เห็นได้เท่านั้น เธอหวังว่า “ไม่มีอะไรจะตักน้ำ” เมื่อแหล่งของน้ำดำรงชีวิตอยู่ตรงนั้นกับเธอแล้ว เหมือนหญิงผู้นี้ พวกเราหลายคนมุ่งเน้นที่ความเป็นไปไม่ได้ของชีวิตเมื่อเราอยู่ต่อหน้าผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ ชีวิตที่พระเยซูทรงประทานทำให้เกิดการนมัสการ เป็นน้ำฝ่ายวิญญาณซึ่งดับความกระหายของคุณโดยที่น้ำนี้พุ่งขึ้นมาจากที่ลึกภายในวิญญาณของคุณ

แต่เรามีอุปสรรคอื่นที่พระเยซูต้องขจัดออกไปก่อนที่หญิงผู้นี้จะได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณไหลออกมาและตอบสนองด้วยการนมัสการที่แท้จริง หญิงผู้นี้ถามพระเยซูว่า “ท่านเป็นใหญ่กว่ายาโคบบรรพบุรุษของเราหรือ ?”

นี่เป็นอุปสรรคทางวัฒนธรรมของความสัมพันธ์ทางธรรมชาติซึ่งพระเยซูต้องการขจัดเสียก่อนที่การนมัสการจะเป็นที่พอพระทัย (ภายหลัง พระองค์ทรงจัดการกับประเพณีการนมัสการ ประเพณี และ วัฒนธรรมเป็นอุปสรรคยิ่งใหญ่ที่สุด ๒ ประการของการนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง)

พระเยซูกล่าวถึงความจริงที่ว่าหญิงผู้นี้ไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ของเธอกับชาย ๗ คน เธอพยายามที่จะเติมความว่างเปล่าฝ่ายวิญญาณภายในตัวเธอโดยความสัมพันธ์ทางธรรมชาติ (ข้อ ๑๕-๑๙)

จงจำไว้เสมอว่าไม่มีสิ่งใดมาทดแทนการนมัสการได้ คุณจะผิดหวังในความสัมพันธ์ทางธรรมชาติ ชีวิตส่วนตัวของคุณและคริสตจักรของคุณ จนกว่าคุณจะกลายเป็นผู้นมัสการที่แท้จริง

คุณจะพบความพึงพอใจที่แท้จริงไม่ได้แม้แต่จากการรับใช้ จงจำไว้ว่าพระเยซูคริสต์ตรัสอะไรแก่มารธาผู้กำลังยุ่งทำสิ่งต่างๆ เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ตรัสว่ามาริได้เลือกรับใช้ที่ดีกว่าโดยการนั่งอยู่ต่อหน้าพระองค์

พระเยซูทรงจัดการกับสภาวะฝ่ายวิญญาณของหญิงผู้นี้ แต่เธอเปลี่ยนการสนทนาไปสู่หัวข้อของศาสนศาสตร์ (คุณอาจพบสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อคุณจัดการกับคนเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ)

พระเยซูตรัสว่าชาวสะมาเรียเรียนนมัสการด้วยจิตวิญญาณแต่ไม่ใช่ด้วยความจริง (ข้อ ๑๙-๒๔) ในช่วงสมัยของเอเสราและเนหะมีห์ เมื่อชาวสะมาเรียไม่ได้รับอนุญาตให้ช่วยชาวอิสราเอลสร้างพระวิหาร เขาจึงสร้างวิหารของเขาเองบนภูเขาเกริซิมที่ซึ่งเขาเชื่อว่าอับราฮัมถวายอิสอัคและที่ยาโคบมีความฝันในคืนวันหนึ่ง

เขาขึ้นไปยังภูเขานี้บ่อยๆ และนมัสการแต่เขาไม่รู้ว่าเขานมัสการอะไร เขาระดือหรือลั่นในการนมัสการ แต่ปราศจากความจริงของพระกิตติคุณ

พวกยิวนมัสการด้วยความจริง (พระบัญญัติ) แต่ปราศจากจิตวิญญาณ พระเยซูผู้ทรงเป็นชาวยิว ตรัสว่า “รู้จักว่าเรานมัสการอะไร เพราะว่าความรอดนั้นมาจากชาวยิว” ชาวยิวเข้าใจความจริง แต่เขาแย้งหา ทำตามบัญญัติหน้าซื่อใจคดและทำตามพิธีกรรม เขาระทำตามท่าทางของการนมัสการแต่จิตใจของเขาไม่ได้อยู่ในการนมัสการ

เราต้องนมัสการพระเจ้าทั้งในฐานะ “พระบิดา” และ “พระวิญญาณ” พระวิญญาณคือธรรมชาติ พระบิดาคือความสัมพันธ์ ประเด็นของการนมัสการไม่ใช่เราทำที่ไหนและเมื่อไร แต่อยู่ที่ว่าเรานมัสการใครและอย่างไร

พระเยซูทรงจัดการกับความเป็นจริงในการนมัสการไม่ใช่รูปแบบของการนมัสการไม่ใช่รูปแบบของการนมัสการ การนมัสการประกอบด้วย เราเป็นผู้ใดในฐานะ “ผู้นมัสการแท้” และเรา “นมัสการอย่างแท้จริง” อย่างไร

การนมัสการไม่ได้จำกัดอยู่ที่สถานที่เฉพาะอย่างเช่นตัวอาคารคริสตจักรอีกต่อไป แม้ว่าเราไม่ควรละทิ้งการเข้ามาร่วมกันเป็นพระกายรวมเพื่อนนมัสการพระเจ้า (ฮีบรู ๑๐.๒๕ ก)

ถ้าคุณเป็นผู้นมัสการที่แท้จริง คุณไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวมองหาพระเจ้า พระองค์ทรงแสวงหาคุณ พระเจ้าทรงหาคนเหล่านั้นที่จะนมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความจริง จงอ่านข้อพระคัมภีร์ ๒๘-๓๙ และ ๓๙-๔๒ การนมัสการไม่สามารถตั้งอยู่บนประสบการณ์ของผู้อื่น ประชาชนชาวสะมาเรียมาสู่การนมัสการเพราะความจริง (ความรู้) และจิตวิญญาณ (ประสบการณ์) เขามาและได้ยื่นความจริงจากพระเยซูด้วยตัวของเขาเอง

ที่นี้เมื่อเราได้ตรวจสอบสถานการณ์ซึ่งเราได้ให้ข้อพระคัมภีร์สำคัญไว้แล้ว ให้เรามาพูดถึงถึงคุณสมบัติ ๒ ประการของการนมัสการอย่างละเอียดคือ จิตวิญญาณและความจริง

จิตวิญญาณ

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตซึ่งมี ๓ ส่วนประกอบด้วยร่างกายซึ่งมองเห็นได้และจิตใจที่มองไม่เห็นและวิญญาณ จิตใจหรือความคิดเป็นธรรมชาติฝ่ายจิตใจของมนุษย์คือ ความคิด เจตนาและอารมณ์ วิญญาณเป็นมนุษย์ภายในฝ่าย วิญญาณ วิญญาณของคุณมีการตอบสนองทางอารมณ์เช่นเดียวกับความคิดจิตใจ ความคิดจิตใจและวิญญาณมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดแต่แยกจากกัน เพราะว่าพระคัมภีร์บอกเราว่าพระวาระของพระเจ้านั้นแหลมคมและสามารถแบ่งแยกความคิดจิตใจและวิญญาณออกจากกันได้ (ฮีบรู ๔.๑๒)

ต่อไปนี่คือความจริงบางประการเกี่ยวกับวิญญาณของคุณ พระเจ้าประทานวิญญาณแก่คุณซึ่งจะกลับคืนสู่พระองค์เมื่อคุณตายไป : ปัญญาจารย์ ๑๒.๗, อีสยาห์ ๔๒.๕, เศคาริยาห์ ๑๒.๑

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์ทุกคน : กัณดารวิถี ๒๗.๑๖

ลึ้นของคุณเองมีผลกระทบต่อวิญญาณของคุณ : สุภาพษิต ๑๕.๑๓ คุณต้องเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อในฝ่ายวิญญาณ ๑ ทิโมธี ๔.๑๒ (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลตกไปตรงที่ขีดเส้นคือ ในความรัก ในฝ่ายวิญญาณ ในความเชื่อและในความบริสุทธิ์)

ในสมัยพระคัมภีร์ กำแพงรอบๆ เมืองเป็นสิ่งที่ป้องกันเมือง คุณเป็นเหมือนเมืองที่มีกำแพงหักพัง ถ้าคุณไม่ปกครองวิญญาณของคุณ : สุภาพษิต ๑๖.๓๒, ๒๕.๒๘

พระเจ้าตรัสผ่านวิญญาณของคุณ : “วิญญาณของมนุษย์คือแสงเทียนขององค์พระผู้เป็นเจ้า” สุภาพษิต ๒๐.๒๗

พระเจ้าเตือนคุณให้ระวังวิญญาณของคุณ : มาลาคีย์ ๒.๑๖

“การนมัสการในพระวิญญาณ” หมายความว่า คุณนมัสการจากส่วนลึกภายในใจ เปาโลกล่าวถึงการปรนนิบัติพระเจ้า “ด้วยจิตวิญญาณของข้าพเจ้า” โรม ๑.๙

อีสยาห์กล่าวถึงการแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย “วิญญาณที่อยู่ภายในข้าพเจ้า” อีสยาห์ ๒๖.๙

กษัตริย์ดาวิดอวยพรองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยทุกสิ่งที่อยู่ภายในเขา : สดุดี ๑๐๓.๑

คุณต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยวิญญาณของคุณ : ๑ โครินธ์ ๖.๒๐

เมื่อคุณอธิษฐานด้วยภาษาถิ่น (ภาษาแปลกๆ) วิญญาณของคุณอธิษฐาน : ๑ โครินธ์ ๑๔.๑๔-๑๕

คุณไม่สามารถนมัสการด้วยวิญญาณของคุณได้อย่างแท้จริง นอกเสียจากว่าคุณจะได้รับพลังจากพระวิญญาณของพระองค์ ดังนั้นการนมัสการในวิญญาณย่อมมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ร่วมด้วย

ในขณะที่คุณนมัสการ พระวิญญูณของพระเจ้าเป็นพยานร่วมกับวิญญูณของคุณ (โรม ๘.๑๖)

“วิญญูณ” มีความหมายมากกว่าการนมัสการภายในเท่านั้น โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วย ๓ สิ่ง เมื่อคุณนมัสการด้วยวิญญูณ คุณต้องนมัสการด้วยส่วนของความคิด จิตใจและร่างกายในธรรมชาติทั้งสามของคุณ

ความจริง

คำว่า “ความจริง” หมายถึง การเปิดออก ไม่ปกปิด ซ่อนไว้ เพื่อให้บางสิ่งบางอย่างเป็นความจริง สิ่งนั้นต้องมีองค์ประกอบ ๓ ประการเป็นเกณฑ์วัด

๑. ต้องเป็นสากล : คือต้องใช้ได้กับทุกคน

๒. ต้องมีระเบียบ : ใช้กับทุกคนได้ในวิธีเดียวกัน ใช้เกณฑ์วัดเดียวกันนี้กับคนชรา คนหนุ่มสาว คนรวย คนจน คนดำ คนขาว ฯลฯ

๓. ต้องไม่มีวันสิ้นสุด : หมายถึงว่าใช้การได้เป็นนิรันดร์

การนมัสการต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงซึ่งเป็นข้อมูลที่ี้ได้จากการใคร่ครวญภาวนาในช่วงของการใช้เวลากับพระเจ้าเพื่อค้นพบพระองค์

คุณต้องเข้าใจว่าคุณกำลังทำอะไรและเพราะเหตุใดในขณะที่คุณนมัสการ ถ้าคุณเทศนาอย่างชาญฉลาดซึ่งทำให้อารมณ์ผู้ฟังหวั่นไหวและมีเรื่องราวมากมายรวมทั้งเรื่องตลกสนุกสนาน คนอาจกล่าวว่า “เขาเป็นนักพูดที่ดีแน่นอน” แทนที่เขาจะนมัสการพระเจ้า นี่เองจึงเป็นเหตุที่คุณต้องยอมตนผูกพันกับการสอนและการเทศนาพระวจนะแบบอรรถาธิบาย

มีการเน้นความจริงในคริสตจักรยุคแรก เขายืนหยัดมั่นคงในหลักข้อเชื่อ(กิจการ ๒.๔๒)เปาโลบอกทิโมธีให้อ่านและแนะนำให้รู้จักหลักข้อเชื่อ (๑ ทิโมธี ๔.๑๓) มีการเน้นที่พระวจนะของพระเจ้า (โคโลสี ๓.๑๖-๑๗)

เมื่อเปาโลเห็นประชาชนที่กรุงเอเธนส์นมัสการ เป็นการนมัสการที่ไม่เป็นที่พอพระทัยเพราะว่าไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้แท้จริงของพระเจ้า เขากล่าวว่า “นมัสการสิ่งที่เขาไม่รู้จัก” (กิจการ ๑๗.๒๓)

ถ้าคุณกำลังจะนมัสการ คุณต้องยอมตนผูกพันกับพระวจนะของพระเจ้า ไม่ใช่มีแค่ความรู้ลึกของอารมณ์ เหตุผลที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้มีการนมัสการด้วยความจริงก็เพราะ

“ซาตาน....มันมิได้ตั้งอยู่ในสัจจะ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จ มันก็พูดตามสันดานของมันเองเพราะมันเป็นผู้มุสาและเป็นพ่อของการมุสา” ยอห์น ๘.๔๔

“และท่านทั้งหลายจะรู้จักสักัจจะ และสักัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย” ยอห์น ๘.๓๒

ถ้าคุณกำลังจะนมัสการ “ด้วยความจริง” แล้วคุณต้องรู้ว่าสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวนั้นเป็นความจริง นี่เป็นสิ่งสำคัญเพราะว่ามี “วิญญาณแห่งความจริง” และ “วิญญาณแห่งความเท็จ” กระทำกิจอยู่ภายในโลกนี้ พระคัมภีร์กล่าวถึงคนที่ “ศึกษาเล่าเรียนอยู่ตลอดเวลาแต่ไม่เคยมีความรู้ถึงความจริง”

ต่อไปนี้เป็นคำตอบต่อบิลลาตซึ่งถามว่า “ความจริงคืออะไร” การสรุปนี้นำมาจากข้อพระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดเกี่ยวกับ “ความจริง” ในพระคัมภีร์

1. พระเจ้าทรงเป็นความจริง

- พระองค์ทรงเป็นอยู่ในความจริง
- พระเนตรของพระองค์ทรงอยู่เหนือความจริง
- วิธีของพระเจ้าเป็นจริง
- พระราชกิจของพระองค์เป็นจริง
- พระวามะของพระองค์เป็นจริง
- คำปรึกษาของพระองค์เป็นจริง
- พระคุณของพระองค์เป็นจริง
- พระองค์ทรงเปิดเผยความจริง
- พระองค์ทรงตัดสินบนพื้นฐานของความจริง
- ความจริงของพระองค์เป็นนิรันดร์และไม่จำกัด
- พระองค์ปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนรู้ความจริง
- พระองค์ทรงรับรองงานรับใช้ของพระองค์บนพื้นฐานของความจริง
- พระองค์ “ทรงเป็นบิดา” คุณในความจริง

2. พระเยซูทรงเป็นความจริง

- พระองค์ทรงเป็นความจริงซึ่งปรากฏเป็นมนุษย์
- พระองค์ทรงเป็นความสว่างแท้
- พระองค์ทรงเป็นอาหารแท้
- พระองค์ทรงเป็นเถาองุ่นแท้
- พระองค์ทรงเต็มไปด้วยความจริง

- ความจริงมาถึงเราโดยทางพระองค์
- พระองค์ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและแท้จริง
- ความจริงอยู่ในพระองค์
- พระองค์ทรงเป็น “ทางนั้น เป็นความจริง”

3. พระวิญญาณบริสุทธิ์ ถูกเรียกว่า พระวิญญาณแห่งความจริง
4. พระวจนะเป็นจริงและการพิพากษาของพระเจ้าตั้งบนพระวจนะนี้
5. ความรอด ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนพระกิตติคุณนั้นเป็นความจริง
6. ผลของพระวิญญาณอยู่ในความดีงามทั้งหมด ความชอบธรรมและความจริง ดังนั้นผล ของพระวิญญาณจึงเป็นจริง (เอเฟซัส ๕.๙)
7. คริสตจักร ต้องมีรากฐานบนความจริง เป็นเสาหลักและพื้นฐานของความจริง
8. การทรงเจิมของพระเจ้าเป็นความจริง (๑ ยอห์น ๒.๒๗)

ถ้าคุณต้องเป็นผู้มัสการแท้ คุณต้องไม่ใช้รู้แค่ความจริงเท่านั้น คุณต้องตอบสนองด้วย

กษัตริย์ซาอูลและดาวิด เมื่อถูกเผชิญหน้ากับความบาปของเขา กษัตริย์ดาวิดตอบสนองโดยการสำนึกบาป แต่ซาอูลไม่สำนึก การนมัสการของซาอูลไม่เป็นที่พอพระทัยเพราะว่า

๑. ประชากร “เพราะว่าข้าพเจ้าเห็นประชาชน”เขาหวังใญ่ว่าคนจะคิดอะไรมากกว่าพระเจ้าทรงคิดอะไร
๒. ความเคร่งศาสนา พระองค์ทรงมีความชอบธรรมของพระองค์เอง อ้างว่าพระองค์ได้รับตำแหน่งผู้เผยพระวจนะ เพราะว่าการที่จะไปสงครามก่อนอธิษฐานนั้นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
๓. ความเย่อหยิ่ง ซาอูลมีความพอใจในตนเอง จึงสังเกตว่าเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเองเพราะท่านมิได้มาที่นี่”

ซาอูลถวายเครื่องบูชาในขณะที่พระเจ้าขอให้เขาสำนึกผิดและการนมัสการของเขาไม่เป็นที่ยอมรับ พระเจ้าทรงปรารถนาการเชื่อฟังมากกว่าเครื่องบูชา การทำตามรูปแบบของการนมัสการไม่ว่าจะดูศักดิ์สิทธิ์เพียงใด ก็ไม่มี ความหมายอะไรถ้าจิตใจไม่ถูกต้องกับพระเจ้า

จิตวิญญาณและความจริงไปด้วยกัน

การนมัสการด้วยจิตวิญญาณคือ การยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เคลื่อนไหวในวิญญาณที่ได้รับการไถ่แล้วของคุณ ซึ่งทำให้เกิดความรัก ความยกย่องชื่นชม ความสละอุทิศตน ถวายเกียรติและความยำเกรงนับถือไปยังพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ

การนมัสการด้วยความจริงคือการนมัสการตามพระวจนะของพระเจ้าและการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อความจริงของพระเจ้า

ดังนั้น “การนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” ประกอบด้วยผู้เชื่อซึ่งถวายเกียรติและชื่นชมพระเจ้า โดยการเฝ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามพระวาระของพระเจ้า จำเป็นต้องมีทั้งพระวิญญาณและพระวาระของพระเจ้าเพื่อให้เกิดการนมัสการแท้ ถ้าพระวิญญาณไม่ได้มีอยู่ที่นี่ แล้วการนมัสการก็ตายและไร้ชีวิต ถ้าไม่มีพระวาระแล้ว การนมัสการก็เป็นแค่พิธีกรรมหรือลัทธิทำตามอารมณ์เท่านั้น

เหตุใดเราจึงนมัสการ

เรานมัสการเพราะว่า

ตัวอย่าง

พระคัมภีร์มีตัวอย่างมากมายของการนมัสการ

การหนุนใจ

เราได้รับคำบัญชาจากพระคัมภีร์ให้นมัสการ

“คือชนชาติที่เราปั้นเพื่อเราเอง เพื่อเขาจะถวายสรรเสริญเรา” อีสยาห์ ๔๓.๒๑

“และท่านทั้งหลายก็เสมือนศิลาที่มีชีวิตที่กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายสักการบูชาฝ่ายวิญญาณ ที่ชอบพระทัยของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” ๑ เปโตร ๒.๕, ๙

“จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด เป็นการดีที่จะร้องเพลงถวายสดุดีแด่พระเจ้าของเรา เพราะพระองค์ทรงพระเมตตาและบทเพลงถวายสรรเสริญที่เหมาะสม” สดุดี ๑๔๗.๑

คำบัญชาครั้งแรกคือ ให้นมัสการพระเจ้า (อพยพ ๒๐.๑-๕, สดุดี ๔๕.๑๑) งานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคุณคือ การนมัสการพระเจ้ามากกว่าการทำงานเพื่อพระเจ้า

“บุตรของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าเพิกเฉยเพราะพระเจ้าได้ทรงเลือกท่านให้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์และเป็นผู้ปรนนิบัติของพระองค์และเผาเครื่องหอม” ๒ พงศาวดาร ๒๙.๑๑

เป็นจุดหมายปลายทางนิรันดร์

คุณถูกสร้างให้นมัสการและจุดหมายปลายทางของคุณถูกตัดสินโดยดูว่าคุณนมัสการพระเจ้าเพียงแท้หรือไม่

รูปแบบของการนมัสการ

รูปแบบของการนมัสการประกอบด้วย

การยกย่อง : พระเจ้า (แสวงหาเบื้องบน)

การทำให้จำเริญ : พระกายของพระคริสต์ (อยู่ภายใน)

การประกาศ : คนหลงหาย (ออกไปตามหา)

ทั้งสามส่วนนี้เป็นสิ่งจำเป็น คริสตจักรยุคแรกเดินตามรูปแบบนี้ (กิจการ ๒๔.๓, ๔๖, ๔๗) ยอห์นก็เน้นย้ำเรื่องนี้ (ยอห์น ๑๕.๑-๑๑, ๑๒-๑๗, ๑๘-๒๗)

เมื่อคุณยกย่องพระเจ้า คุณก็จำเริญขึ้น เมื่อคุณจำเริญ คุณก็ประกาศ เมื่อคุณประกาศ คุณก็จำเริญขึ้น และยกย่องพระเจ้าดั่งนั้นรูปแบบจึงต่อเนื่องเป็นวงจรไป

ผลของการนมัสการ

ต่อไปนี้เป็นผลที่ประเสริฐบางประการของการนมัสการ

๑. พระเจ้าทรงได้รับเกียรติ

“บุคคลที่นำการโมทนาพระคุณมาเป็นเครื่องสักการบูชาก็ให้เกียรติแก่เรา เราจะสำแดงความรอดของพระเจ้าแก่ผู้จัดทางของเขาอย่างถูกต้อง” สดุดี ๕๐.๒๓

๒. รับรู้ถึงผู้แสวงหา

ผู้แสวงหาได้รับการยอมรับเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า

“จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา และเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสักการแต่พระนามของพระองค์” สดุดี ๑๐๐.๔

“อย่าทูลหรือในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้าด้วยการอธิษฐานการวิงวอนกับการขอบพระคุณ” ฟิลิปปี ๔.๖

พระคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางคำสรรเสริญของประชากร (สดุดี ๒๒.๓) เมื่อคุณสรรเสริญพระองค์ คุณสร้างพลับพลาฝ่ายวิญญาณซึ่งพระองค์เสด็จมาสถิตอยู่

๓. ผู้เชื่อได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

เมื่อคุณเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าโดยการนมัสการ คุณได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

“ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้าและผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์ คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งเท็จและมีได้สาบานอย่างหลอกลวง เขาจะรับพระพรจากพระเจ้าและความยุติธรรมจากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา” สดุดี ๒๔.๓-๕

“เข้ามามีไว้สำหรับเงิน เตาถลุงมีไว้สำหรับทองคำ คำสรรเสริญของคนจะพิสูจนคน” สุภาษิต ๒๗.๒๑

ขณะที่คุณถูกเผาไหม้และแตกหักต่อหน้าพระองค์ ความไม่บริสุทธิ์ในชีวิตของคุณก็ถูกแยกออกไปจากแร่ที่มีค่าและลอยขึ้นสู่อากาศเพื่อที่คุณจะนำสิ่งเหล่านั้นไปไว้ที่ไม้กางเขน เมื่อคุณใช้เวลากับการทรงสถิตของพระองค์ คุณก็ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

โมเสสสะท้อนพระสิริของพระเจ้าบนสีหน้าของเขา

ประชากรสังเกตเห็นได้ว่าสาวกของพระเยซูได้อยู่กับพระเจ้า

อิสยาห์ ชายผู้มีริมฝีปากไม่สะอาด ได้รับการชำระให้สะอาดโดยไฟของพระเจ้า

๔. คริสตจักรจำวิญญาณขึ้น

คริสตจักรที่สรรเสริญพระเจ้ามีผลทำให้ประชากรรวมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว มีการถวาย มีความกระตือรือร้นและนมัสการที่บ้านเช่นเดียวกับในที่ชุมชน (กิจการ ๒.๔๒-๔๗)

๕. มีการประกาศแก่คนหลงหาย

กิจการ ๒.๔๗ บันทึกว่า ผู้เชื่อสรรเสริญพระเจ้าและคนอื่นอีกมากมายถูกนับรวมเข้ากับคริสตจักร ถ้าคุณนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง ผู้ไม่เชื่อซึ่งอยู่ท่ามกลางคุณจะถูกดึงดูดเข้ามาหาพระเจ้า

เตรียมตัวเพื่อการนมัสการ

ต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์ซึ่งอธิบายว่าจะเตรียมจิตใจของคุณให้นมัสการพระเจ้าได้อย่างไร

“ก็ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยหัวใจเต็มที่มีใจที่ได้รับการทรงชำระให้สะอาดแล้ว และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำบริสุทธิ์” ฮีบรู ๑๐.๒๒

การทรงเรียกให้นมัสการคือ “ให้เข้ามาใกล้” ขณะที่คุณเข้ามาใกล้ มีจุดตรวจสองจุดดังนี้คือ

ความจริงใจ : จิตใจบริสุทธิ์

ความไว้วางใจ : มีความมั่นใจเต็มที่ในความเชื่อ

ความถ่อมใจ : รู้ว่าคุณไม่มีคุณค่าควรนอกจากโดยทางพระโลหิต

ความบริสุทธิ์ : การชำระให้สะอาดประจำวันด้วยน้ำบริสุทธิ์แห่งพระวาระของพระเจ้า

แบบต่างๆ ของการนมัสการ

พระคัมภีร์กล่าวถึงแบบต่างๆ หลายอย่างในการนมัสการ

๑. การนมัสการแห่งการสำนึกผิด

สดุดี ๕๑ เป็นตัวอย่างที่พิเศษของการนมัสการแห่งการสำนึกผิด เป็นคำอธิษฐานของดาวิดหลังจากที่เขาทำบาปกับเบธเซบา

๒. การนมัสการแห่งการยอมรับ

โยบสูญเสียลูกๆ และทรัพย์สินของเขา แต่เขาก็ยังนมัสการพระเจ้า

“แล้วโยบก็ลุกขึ้น ฉีกเสื้อคลุมของตน โคนศีรษะ กราบลงถึงดินนมัสการ ท่านว่า ข้าพเจ้ามาจากครรภ์มารดาของข้าพเจ้าตัวเปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัวเปล่า พระเจ้าประทานและพระเจ้าทรงเอาไปเสีย สาธุการแต่พระนามพระเจ้า” โยบ ๑.๒๐-๒๑

๓. การนมัสการแห่งการอุทิศตน

อ่านปฐมกาล ๒๒.๑-๑๔ เรื่องราวของอับราฮัมและอิสอัค คือตัวอย่างที่ยิ่งใหญ่ของการนมัสการแห่งการอุทิศตน จงสังเกตว่าอับราฮัมให้การนมัสการเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก เขาลุกขึ้น “แต่เข้าตัว” เพื่อนมัสการ แม้ว่าเขาเชื่อว่าเขาต้องสูญเสียบุตรชายซึ่งเขารักที่สุด (พวกเขาบางคนไม่สนใจที่จะลุกขึ้นแต่เข้าเพื่ออธิษฐาน เรายุติว่าการลงทุนมากเกินไป)

การนมัสการแห่งการอุทิศตนนั้น เราต้องแยกตนไว้เพื่อพระเจ้า อับราฮัมบอกคนใช้ของเขาว่า “เจ้าจงรออยู่ที่นี่” การนมัสการแท้ต้องการให้เราตั้งใจที่จะแยกตนไว้จากสิ่งที่ยึดเหนี่ยวกายนอก

การนมัสการแท่นั้นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คุณจะไม่วันได้นมัสการอย่างแท้จริงจนกว่าคุณกระทำการนมัสการแห่งการอุทิศตนตามลำพัง

การนมัสการแห่งการอุทิศตนนั้นต้องลงทุนมาก ในกรณีของอับราฮัม พระเจ้าทรงขอให้เขาถวายบุตรคนเดียวของเขา กษัตริย์ดาวิดกล่าวว่าเขาจะไม่ถวายสิ่งใดต่อพระเจ้าซึ่งเขาไม่ได้จ่ายเงินเลย (๒ ซามูเอล ๒๔.๒๔)

๔. การนมัสการแห่งการผูกพันตน (ทำสัตย์สาบาน)

ตัวอย่างของการนมัสการแห่งการผูกพันตน ให้ดู ๒ พงศาวดาร ๑๕.๑๐-๑๕ วันที่ที่ว่า อิสราเอลทำพันธสัญญาที่จะปรนนิบัติพระเจ้าในขณะที่เขานมัสการ

๕. การนมัสการแห่งการทำสงคราม

โดยพื้นฐานแล้ว ศัตรูของคุณโจมตีคุณ ๔ ด้านด้วยกัน ซาตานโจมตีการนมัสการพระเจ้าของคุณ โจมตีพระวจนะพระเจ้า การดำเนินชีวิตคริสเตียนและงานของคุณเพื่อพระเจ้า

จงอ่านสดุดี ๑๔๙.๖-๙ มีตัวอย่างที่ดีที่สุดของการใช้คำสรรเสริญเป็นอาวุธ เมื่อประกอบกับพระวจนะของพระเจ้า คำสรรเสริญทำหน้าที่ดังนี้

๕.๑ กระทำการแก้แค้นแก่ชาวโลก : คำสรรเสริญมีประสิทธิภาพในการทำสงครามกับคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า

๕.๒ กระทำการลงโทษ : การยุติธรรมและการพิพากษาเกิดผลจากการสรรเสริญ

๕.๓ ล่ามตรวนกษัตริย์ของเขา : พระเจ้าบอกให้เราผูกมัดมาร แล้วโยนมันทิ้งไป

๕.๔ เอาเครื่องเหล็กล่ามเจ้านาย : คำสรรเสริญผูกมัดอำนาจที่ด้อยกว่าของซาตานเช่น ผู้นำในระบบของโลกนี้

๕.๕ กระทำแก่เขาตามคำพิพากษาที่เขียนไว้ : ขณะที่คุณสรรเสริญ ศัตรูของคุณถูกตัดสินบนพื้นฐานของพระวจนะของพระเจ้า มีตัวอย่างมากมายในพระคัมภีร์ในเรื่องของการสรรเสริญและการนมัสการในการใช้อาวุธฝ่ายวิญญาณต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการ

กิเดโอนนมัสการก่อนการต่อสู้กับชาวมีเดียนและเขากับคนของเขาร้องตะโกนก่อนการต่อสู้
เปาโลและซิลาสนมัสการก่อนที่เขาจะถูกปล่อยจากคุก
โยนาห์นมัสการก่อนที่เขาจะถูกปล่อยจากท้องปลา

จะนมัสการเมื่อใด ?

คุณควรนมัสการ

๑. ประจำวัน

อิสราเอลสรรเสริญพระเจ้าทุกวันๆ (๒ พงศาวดาร ๓๐.๒๑) คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ไปตามบ้านสรรเสริญพระเจ้า (กิจการ ๒.๔๖-๔๗)

๒. อย่างต่อเนื่อง (สม่ำเสมอ)

“ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเจ้าตลอดไป คำสรรเสริญพระองค์อยู่ที่ปากข้าพเจ้าเรื่อยไป” สดุดี ๓๔.๑

“ขอให้บรรดาผู้ที่เห็นชอบในชัยชนะของข้าพระองค์ให้ร้องและยินดีและกล่าวอยู่เสมอว่า ‘พระเจ้าใหญ่ยิ่ง.....’” สดุดี ๓๕.๒๗

“เหตุฉะนั้นให้เราถวายเครื่องบูชาแห่งคำสรรเสริญแด่พระเจ้าตลอดไป โดยปากของเรา กล่าวขอบพระคุณพระนามของพระองค์” ฮีบรู ๑๓.๑๕

“เราทั้งหลายอยู่ในพระวิหารสรรเสริญพระเจ้าเสมอๆ (ทุกวัน)” ลูกา ๒๔.๕๓

“และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงสรรเสริญ คือ ร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” เอเฟซัส ๕.๑๘-๒๐

๓. ภายหลังจากที่มีการสำแดงพิเศษของพระเจ้า

จงอ่านเกี่ยวกับการปรากฏพระองค์เป็นพิเศษของพระเจ้าแก่อับราฮัมในปฐมกาล ๑๒ และการสำแดงของพระเจ้าแก่มอเสสในอพยพ ๓๔ เมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองด้วยวิธีพิเศษ ประชากรก็นมัสการพระองค์

๔. เมื่อได้รับพระสัญญาของพระเจ้า

เมื่อเอลีเซอได้รับพระสัญญาพิเศษจากพระเจ้าในปฐมกาล ๑๓.๑๔-๑๘ เขาตอบสนองโดยการนมัสการ

๕. เมื่อคำอธิษฐานได้รับคำตอบ

เมื่อเอลีเซอว์ได้รับคำตอบคำอธิษฐานของเขา เขานมัสการพระเจ้า (ปฐมกาล ๒๔)

๖. เมื่อคนเห็นชอบกับเรา

เมื่อมีผู้เห็นชอบด้วยกับเอลีเซอว์ในปฐมกาล ๒๔.๕๒ เขานมัสการพระเจ้าด้วย (ปฐมกาล ๒๔.๕๒)

๗. หลังจากวิกฤติการ

กษัตริย์ดาวิดนมัสการพระเจ้าหลังจากที่บุตรชายเสียชีวิต นี่เป็นการถวายบูชาแห่งคำสรรเสริญที่แท้จริง
สดุดี ๒๗.๕ กล่าวถึงช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก อย่างไรก็ตาม ข้อ ๖ กล่าวถึงการถวาย “เครื่องบูชาแห่ง
ความยินดี” ดาวิดกล่าวว่า

“ข้าพระองค์จะถวายเครื่องสักการบูชาโมทนาพระคุณแด่พระองค์ และร้องทูลออกพระนามของพระเจ้า”

สดุดี ๑๑๖.๑๗

“และให้เขาถวายเครื่องสักการบูชาโมทนาพระคุณ และเล่าราชกิจของพระองค์ด้วยร้องเพลงอย่างชื่นบาน”

สดุดี ๑๐๗.๒๒

การสรรเสริญและนมัสการไม่ใช่การถวายบูชาเมื่อทุกสิ่งดำเนินไปด้วยดีและคุณรู้สึกอยากจะสรรเสริญ
พระเจ้า แต่เป็นเครื่องบูชาเมื่อทุกสิ่งเลวร้ายและคุณยังคงสรรเสริญพระองค์

๘. ในช่วงเวลาของการทดลองและการสงคราม

โยบยังนมัสการพระเจ้าแม้ว่าจะผ่านช่วงที่มีดมิดและสงครามฝ่ายวิญญาณ

๙. ในทุกสิ่งที่คุณกระทำ

คุณต้องนมัสการพระเจ้าเสมอไปในทุกสิ่งที่คุณกระทำ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

๑๐. เสมอไปเป็นนิตย์

“ข้าพระองค์จะโมทนาพระคุณของพระองค์เป็นนิตย์” สดุดี ๕๒.๙

จะนมัสการที่ไหน ?

1. ในที่ประชุม (คริสตจักร)

“ข้าพระองค์บอกเล่าพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์
ท่ามกลางชุมนุมชน” สดุดี ๒๒.๒๒

“แล้วข้าพระองค์จะโมทนาพระคุณพระคุณในที่ชุมนุมใหญ่ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคน
เป็นอันมาก” สดุดี ๓๕.๑๘

“จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเจ้า ร้องบทสรรเสริญถวายพระองค์ในชุมนุมภรรมิกชน” สดุดี ๑๔๙.๑

2. ในบ้านของคุณ

“ให้ภรรมิกชนลึงโลดในชัยเกียรติ ให้เขาร้องเพลงด้วยความชื่นบานบนที่นอนของเขา” สดุดี ๑๔๙.๕

3. ต่อหน้าผู้ไม่เชื่อ

“พระองค์ทรงบรรจุเพลงใหม่ในปากข้าพเจ้า เป็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเรา คนเป็นอันมากจะเห็นและเกรงกลัวและวางใจในพระเจ้า” สดุดี ๔๐.๓

“จงร้องเพลงถวายพระเจ้า สรรเสริญพระนามของพระองค์ จงประกาศความรอดของพระองค์ทุกวัน จงเล่าถึงพระสิริของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติถึงการอัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย”

สดุดี ๙๖.๒-๓

4. ต่อหน้าชนชาติทั้งหลายในโลก

“ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะถวายไมทนาพระคุณพระองค์ท่ามกลางประชาชาติ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย” สดุดี ๑๐๘.๓

“จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเจ้า แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจงร้องเพลงถวายพระเจ้า

“จงร้องเพลงถวายพระเจ้า สรรเสริญพระนามของพระองค์ จงประกาศความรอดของพระองค์ทุกวัน จงเล่าถึงพระสิริของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ถึงการอัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย” สดุดี ๙๖.๑-๓

คุณจะได้ศึกษาต่อไปถึงเรื่องการนมัสการ ขณะที่คุณศึกษาเฉพาะอย่างมากขึ้นว่าจะนมัสการอย่างไร เมื่อคุณนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง

ชื่อ

วิชา ระบบวิธีการระดมกำลังคน

บททดสอบตนเอง บทที่ ๙

๑. จงเขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

.....
.....
.....

๒. ให้คำนิยามคำว่า “การนมัสการ”

.....
.....
.....

๓. อธิบายว่าการนมัสการด้วยจิตวิญญาณหมายความว่าอะไร ?

.....
.....
.....

๔. อธิบายว่าการนมัสการด้วยความจริงหมายความว่าอะไร ?

.....
.....
.....

๕. จงสรุปเหตุผล ๓ ประการว่าเหตุใดเราจึงนมัสการ

.....
.....
.....

๖. อธิบายรูปแบบของการนมัสการ

.....
.....
.....

๗. จงบอกผล & ประการของการนมัสการ

.....
.....
.....

๘. จงบอกถึงการนมัสการ ๕ แบบ

.....
.....
.....

๙. จงให้ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงซึ่งอธิบายว่าจะเตรียมตัวอย่างไรเพื่อนมัสการ

.....
.....
.....

๑๐. อธิบายว่าเราต้องนมัสการเมื่อใด ?

.....
.....
.....

๑๑. อธิบายว่าเราต้องนมัสการที่ไหน ?

.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ ๙

วิชา ระบบวิธีการระดมกำลังคน

๑. “แต่วาระนั้นใกล้เข้ามาแล้วและบัดนี้ก็ถึงแล้วคือ เมื่อผู้ที่น้อมการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญานและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาน และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญานและความจริง” ยอห์น ๔.๒๓-๒๔
๒. การนมัสการหมายถึง การเคารพนับถือ การจุมพิต การแสดงคารวะต่อ การยำเกรง ยืนตัวสั่นด้วยความกลัว แสดงการอุทิศตน ก้มหัวลงและให้เกียรติ การนมัสการเป็น การรับรู้ถึงพระเจ้า ธรรมชาติของพระองค์ บุคคลิกภาพ วิธีการและการอ้างสิทธิ ไม่ว่าจะโดยการถวายนามสรรเสริญหรือแสดงกิริยารับรู้โดยการนมัสการของคริสเตียน “การปรนนิบัติ” หมายถึง “การนมัสการ” การนมัสการหมายถึงการให้คุณค่าแก่คนบางคน เป็นการตอบสนองต่อพระเจ้าซึ่งเราประกาศถึงคุณค่าของพระองค์ เกลิมฉลองพระองค์ และใช้อวดพระนามของพระองค์ หน้า ๑๐๖
๓. ดูคำอธิบายเรื่องการนมัสการด้วยจิตวิญญานในหน้า ๑๐๘
๔. ดูคำอธิบายเรื่องการนมัสการด้วยความจริงในหน้า ๑๑๑
๕. เรานมัสการเพราะเรามีตัวอย่าง การทูลนใจและจุดหมายปลายทางนิรันดร์ ดูคำอธิบายในหน้า ๑๑๔
๖. รูปแบบของการนมัสการประกอบด้วย
การยกย่อง พระเจ้า (แสวงหาขึ้นข้างบน)
การจำเริญ พระกายของพระคริสต์ (เข้าภายใน)
การประกาศ ผู้หลงหาย(ออกไปหา) ดูหน้า ๑๑๕
๗. คุณอาจหารายการผล ๕ ประการที่อธิบายในหน้า ๑๑๕
๘. แบบ ๕ ประการของการนมัสการคือ
 ๑. การนมัสการแห่งการสำนึกผิด
 ๒. การนมัสการแห่งการยอมรับ
 ๓. การนมัสการแห่งการอุทิศตน

๔. การนมัสการแห่งการผูกพันตน

๕. การนมัสการแห่งการทำสงคราม

หน้า ๑๑๗

๙. ฮีบรู ๑๐.๒๒

๑๐. ดูคำอธิบายในหน้า ๑๑๘-๑๑๙ เกี่ยวกับว่าเราต้องนมัสการที่ไหน

๑๑. ดูคำอธิบายในหน้า ๑๑๙-๑๒๐ เกี่ยวกับว่าเราต้องนมัสการเมื่อใด

เพื่อการศึกษาคืบต่อไป

๑. จงศึกษาประวัติการนมัสการเพื่อเรียนรู้ได้มากขึ้น

การนมัสการก่อนการทรงสร้าง ดู บันทึกนโยบาย ๓๘.๔-๗

การนมัสการก่อนการล้มลง

อาดามและเอวานนมัสการพระเจ้าก่อนเขาทำบาป ทันทีที่เขาหยุดนมัสการพระเจ้า เขาล้มลงในความบาป

(ปฐมกาล ๓.๑-๑๓)

การนมัสการในพันธสัญญาเดิม

คายินและอาเบล : ปฐมกาล ๔

บุโรฮิต : ปฐมกาล - เฉลยธรรมบัญญัติ

ชาติอิสราเอลในทะเลทรายและในดินแดนพระสัญญา : อพยพจนถึงนางรุท

การนมัสการในพันธสัญญาเดิมมีรายละเอียดมาก ใช้เนื้อความถึง ๗ บท (ข้อพระคัมภีร์ ๒๔๓ ข้อด้วยกัน) เพื่ออธิบายถึงพลับพลาและ ๓๑ ข้อ เพื่ออธิบายถึงการทรงสร้างทั้งหมดของจักรวาล

ผู้ที่เข้ามาอยู่ที่บริสุทธิ์ที่สุดจะมาทางประตูหนึ่งและเดินออกไปทางลานเพื่อไปสู่ที่ซึ่งพระเจ้าสถิตอยู่ ประตูนี้เรียกว่า “ขอบพระคุณ” และลานกว้างเรียกว่า “การสรรเสริญ”

สดุดี ๒๒.๓ ซึ่งให้เห็นว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่เหนือคำสรรเสริญของประชากรของพระองค์ ที่ประทับของพระองค์ อยู่ท่ามกลางลานของคำสรรเสริญ แม้แต่การอ้อนวอนก็ต้องทำด้วยการขอบพระคุณ (ฟิลิปปี ๔.๖)

ขณะที่คุณเข้ามาต่อหน้าพระองค์ ช่องทางของการสื่อสารก็เปิดออกซึ่งคุณสามารถพูดและพระองค์ทรงสดับ คุณอาจใช้เวลาทั้งหมดในชีวิตของคุณในการเป็นคริสเตียนแห่งลานชั้นนอก หรือคุณอาจเคลื่อนเข้ามาสู่ลานชั้นในของการนมัสการที่แท้จริง

การนมัสการในพันธสัญญาใหม่

การนมัสการโดยพระเยซู : ฮีบรู ๒.๑๒

การนมัสการในคริสตจักรยุคแรก : เขาพบปะกันในบ้านและในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า : ยอห์น ๒๐.๑๙, ๒๖,

กิจการ ๒๐.๗ : ๑ โครินธ์ ๑๖.๒

เขามักจะมีคริสตจักรในบ้านแม้ว่าเขายังคงพบกันที่ธรรมศาลาและพระวิหารด้วย : พิเลโมน ๒; โรม ๑๖.๕;
โคโลสี ๔.๑๕

การนมัสการในพันธสัญญาใหม่ประกอบด้วย

การเทศนา : กิจการ ๒๐.๗, ๑ โครินธ์ ๑๔.๑๙

การอ่านพระวจนะ : ยากอบ ๑.๒๒, โคโลสี ๔.๑๖

การอธิษฐาน : ๑ โครินธ์ ๑๔.๑๔-๑๖

การร้องเพลง : เอเฟซัส ๕.๑๙, โคโลสี ๓.๑๖

การบัพติศมาและพิธีมหาสนิท : กิจการ ๒.๔๑, ๑ โครินธ์ ๑๑.๑๘-๓๔

การให้ทาน : ๑ โครินธ์ ๑๖.๑๒

การเคลื่อนไหวของของประทานพระวิญญาณ : ๑ โครินธ์ ๑๒

การนมัสการในปัจจุบัน

ร่างกายของคุณเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน”

๑ โครินธ์ ๓.๑๖

สิบเอ็ดบทแรกของหนังสือโรมกล่าวถึงพระกิตติคุณที่มหัศจรรย์ การตอบสนองของเราต่อพระกิตติคุณให้ได้
ในโรม ๑๒.๑-๒ เราต้องถวายร่างกายของเรา(ร่างกาย ความคิดจิตใจ จิตวิญญาณทั้งหมด)เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต

การนมัสการในอนาคต

รูปแบบของการนมัสการในอนาคตถูกเปิดเผยไว้ในหนังสือวิวรณ์ ในข้อความต่อไปนี้ : วิวรณ์ ๔.๑๐-๑๑;
๕.๑๔; ๑๑.๑๕-๑๗; ๑๔.๖-๗; ๑๕.๔; ๑๙.๔, ๑๐; ๒๒.๘-๙

๒. การนมัสการสรรเสริญไม่เป็นที่ยอมรับถ้าผู้รับปฏิเสธการนมัสการ ต่อไปนี้เป็นบางสิ่งที่ทำให้การนมัสการไม่เป็นที่
พอพระทัยของพระเจ้า

การแทรกแซงจากอาณาจักรของซาตาน

การผูกมัดวิญญาณ การทำให้ใจเลือนลหายไปที่อื่น การขัดจังหวะเป็นสิ่งที่ซาตานใช้แทรกแซงการนมัสการ

ความบาป

ความบาปทุกชนิดเป็นสิ่งที่ขัดขวางการนมัสการ

“ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความชั่วไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าคงไม่ทรงสดับ” สดุดี ๖๖.๑๘

“ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์จากผู้ที่ทำความชั่วร้ายและขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากคนกระหายเลือด”

สดุดี ๕๙.๒

เมื่อคุณเอาการนมัสการมาแทนการเชื่อฟังก็ไม่ใช่ที่ยอมรับของพระเจ้า

“และซามูลเอลกล่าวว่า ‘พระเจ้าทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาเท่ากับการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์หรือ ดุเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้ เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความดื้อดึงก็เป็นเหมือนบาปชั่วและการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวาระของพระเจ้า พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์”

๑ ซามูเอล ๑๕.๒๒-๒๓

ความรู้สึกผิด

ความรู้สึกผิดจอมปลอม กีดกันคุณจากการเข้ามาสู่การทรงสถิตของพระเจ้าในการนมัสการ วิธีที่ดีที่สุดในการแยกแยะระหว่างความรู้สึกผิดและการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้คุณสำนึกผิดก็คือ ซาตานทำให้คุณมีความรู้สึกผิดในเรื่องต่างๆ ไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้คุณรู้เฉพาะเจาะจงในความผิดบาปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ความกลัว

ความกลัวความคิดเห็นของผู้อื่น ความกลัวที่จะปลดปล่อยอารมณ์ ความกลัวที่จะถูกปฏิเสธและความกลัวการดูหมิ่นดูแคลน ล้วนแต่เป็นสิ่งที่กีดขวางการนมัสการ

ความเย่อหยิ่ง

พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งยะโส ผู้ที่พระเจ้าต่อต้านย่อมไม่สามารถนมัสการพระองค์ได้

ความคิดผิดๆเกี่ยวกับพระเจ้า

บางคนคิดว่าพระเจ้านั้นทรงดุร้าย เขี้ยมโหดและพร้อมที่จะลงโทษเขาถึงตาย ในขณะที่เราควรมีความเกรงกลัวพระเจ้าในแง่ของการเคารพนับถือก็ไม่ได้หมายความว่าเราต้องตอบสนองด้วยความกลัว

วิญญาณแห่งความรู้สึกหนักใจ

เพื่อที่จะสรรเสริญพระเจ้า คุณต้องเต็มใจที่จะยกเลิกวิญญาณแห่งความรู้สึกหนักใจ ซึ่งรวมถึงท่าทีของการสงสารตนเอง ความหดหู่ใจ ความเศร้าและความคิดในแง่ลบ

พิธีการซึ่งกีดขวางเสรีภาพ

พระคัมภีร์กล่าวถึงผู้ที่มีรูปแบบของคุณธรรมอันดี ซึ่งปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ระเบียบแบบแผนและพิธีกรรมเป็นสิ่งกีดขวางเสรีภาพในการนมัสการและทำให้อ่อนระอาใจ (ดูมาลาตี ๑.๑๑-๑๓) เมื่อการนมัสการกลายเป็นสิ่งที่น่าเหนื่อยใจ จึงไม่มีความยินดี ร่าเริงในการนมัสการ (โยเอล ๑.๑๖)

ประเพณี

พระเยซูทรงกล่าวถึงผู้นำทางศาสนาในสมัยของพระองค์

“เขานมัสการเราโดยหาประโยชน์มิได้ ด้วยเอาบทบัญญัติของมนุษย์มาตั้งว่าเป็นพระดำรัสสอนของพระเจ้า” **มัทธิว ๑๕.๙**

ประเพณีตามบทบัญญัติของมนุษย์ งานประจำวันและการปฏิบัติซ้ำซากทุกสิ่งกีดขวางการนมัสการที่แท้จริง (มัทธิว ๖.๗, ฟิลิปปี ๓.๑๓) (ทุกๆ คริสตจักรได้พัฒนาประเพณีและมักจะยอมถวายนูชาการนมัสการแท้มากกว่าที่จะเอาประเพณีมาถวายนูชาคือ ยอมสละการนมัสการแท้ม แต่ไม่ยอมสละประเพณี)

การมีรูปเคารพ

วัฒนธรรมสมัยโบราณเต็มไปด้วยรูปเคารพ สดุดี ๑๑๕ บอกถึงลักษณะ ๓ ประการของรูปเคารพดังนี้

1. มนุษย์เป็นคนทำขึ้น
2. ปราศจากชีวิตและไม่มีฤทธิ์เดช
3. คนกลายเป็นเหมือนสิ่งที่เขานมัสการ

ตัวอย่างเช่น อิสราเอลตาบอดและหุนหันต่อพระเจ้าเพียงแต่เพราะว่าเขานมัสการรูปเคารพที่ตาบอดและหุนหัน

รูปเคารพของเราในทุกวันนี้จะเป็นอย่างไร? รูปเคารพของเราบางอย่างมีลักษณะเช่นเดียวกัน สิ่งใดก็ตามที่คุณให้เวลามาก ให้ความสนใจและความรักใคร่มากกว่าพระเจาก็คือรูปเคารพ โยบกล่าวถึงลัทธิวัตถุนิยมว่าเป็นรูปเคารพ “ทองคำและเงิน” (โยบ ๓๑.๒๔-๒๘) แม้แต่จานรับใช้อาจเป็นรูปเคารพได้ (ลูคา ๑๐.๔๑)

การไม่ลงรอยกันกับคู่ครองของคุณ

การไม่ลงรอยกันกับสามีหรือภรรยาของคุณสามารถกีดกันการอธิษฐานของคุณ โดยที่การนมัสการเป็นส่วนของการนมัสการ การนมัสการจึงถูกปิดกั้น

เป็นคนคอยเฝ้าดูแทนที่จะเข้ามีส่วนร่วม

เมื่อคุณเป็นคนคอยเฝ้าดูแทนที่จะเข้ามีส่วนร่วม คุณก็กลายเป็นเหมือนมีคำภรรยาของดาวิดซึ่งไม่เข้ามีส่วนร่วมแต่เฝ้าดูและวิจารณ์การนมัสการของพระองค์

ความหวังใยโลก

สิ่งหนึ่งที่วิญญาณของแอนตี้ไครสต์จะทำคือ ทำให้ธรรมิกชนของพระเจ้าหมดเวลาไปกับความหวังใยโลก ซึ่งมีชัยชนะคุณในฝ่ายวิญญาณและแทรกแซงการนมัสการ (ดาเนียล ๗.๒๕ และมาระโก ๔.๑๙)

การศึกษา

ตั้งแต่สมัยของต้นไม้แห่งความรู้ในสวนเอเดน ซาตานทำให้คนเราหมกมุ่นอยู่กับการศึกษา แม้แต่ในด้าน การศึกษาของคริสเตียน คุณอาจเรียนรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าแต่ไม่เคยตอบสนองต่อพระองค์ในการสรรเสริญและ การนมัสการ

นมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ในรูปแบบที่ผิด

คุณอาจนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้แต่ด้วยวิธีที่ผิด คุณกำลังนมัสการพระเจ้าด้วยวิธีที่ผิดเมื่อคุณนมัสการ พระองค์

๑. ตามที่คุณคิดเห็นเกี่ยวกับพระองค์

ในอพยพ ๓๒ อิสราเอลทำตัวแทนของพระเจ้าในรูปแบบวัวทองคำ พวกเขาลดพระองค์ลงมาเป็นแค่รูป ภาพและนมัสการด้วยวิธีที่พระเจ้าไม่ยอมรับ อิสยาห์ ๔๐.๑๘-๒๖ ซึ่งให้เห็นว่า เราไม่อาจลดพระเจ้าลงมาเท่ากับรูป ภาพได้

ในปัจจุบันบางคนกล่าวว่า “ผมนมัสการพระเจ้าตามที่คุณคิดว่าพระองค์เป็นอย่างไร” ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง คำจำกัดความของคุณเกี่ยวกับพระเจ้าต้องเป็นตามมาตรฐานของพระคัมภีร์

๒. นมัสการด้วยวิธีของตนเอง

คายินพยายามที่จะนมัสการด้วยวิธีของเขาเองและพระเจ้าปฏิเสธการนมัสการของเขา (ปฐมกาล ๔)

นาดับและอาบิฮูเสนอไฟที่แปลกออกไปและตาย (เลวีนิติ ๑๐.๑-๒)

ซาอูลนมัสการเมื่อพระเจ้าต้องการการสำนึกผิด (๑ ซามูเอล ๑๓.๘-๑๔ ก)

ฟาริซีนนมัสการด้วยบัญญัติของเขาเอง วิธีทางประเพณีแต่ไร้ประโยชน์ (มัทธิว ๑๕.๑-๙, ๒๓.๒๓-๒๘)

๓. ด้วยท่าที่ผิด

มาลาคีย์ ๑.๖-๑๔, ๓.๑๓-๑๔, ๔.๑,๓ กล่าวถึงชีวิตประจำวันและการนมัสการตามพิธีกรรม บุโรหิตเป็นผู้นำ ในการบาปนี้ แต่ก็ส่งไปยังประชาชนด้วย ประชาชนกล่าวถึงการนมัสการว่า “ดูซิ ช่างน่าอ่อนระอาใจ”

จงสังเกตดูผลของการนมัสการที่พระเจ้าไม่ยอมรับในมาลาคีย์ ๔.๑-๓ จงอ่านอิสยาห์ ๑.๑๑-๒๐ ประชาชน กำลังทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระเจ้าด้วยวิธีที่ถูกต้องแต่ด้วยท่าที่ผิด

เมื่อพระสิริพรากจากไป

คุณได้ศึกษาแล้วเกี่ยวกับพระสิริของพระเจ้าและพระสิริทรงพรากจากอิสราเอล เมื่อหีบพระบัญญัติถูกยึด ไป เมื่อพระสิริของพระเจ้าถูกยึดไป พระเจ้าก็ไม่มีส่วนร่วมในพิธีการนมัสการของอิสราเอลอีกต่อไป

จงอ่านอิสยาห์ ๑.๑๑-๑๕ ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าทรงหายไปจากการนมัสการของเขา ถ้าข้อความนี้พระเจ้า ทรงเขียนเสียใหม่สำหรับคริสตจักรสมัยใหม่ของเราในปัจจุบัน เราอาจเห็นข้อความดังนี้

จำนวนเงินสืบลดและการถวายมากมายของเจ้าจะเป็นอะไรแก่เรา และสิ่งที่เจ้าเห็นว่าเป็น “เครื่องถวายบูชา” นั้นเรามีมากมายแล้วสำหรับงานดีๆของเจ้า งานโปรโมชันและอาหารเย็นเพื่อระดมทุน เราไม่มีความพอใจในการบันเทิงของเจ้า เรื่องตลกไปกฮาเกี่ยวกับเรื่องทีซีเรียด นักร้องตลกและนักเทศน์ (ในต่างประเทศ มีรายการต่างๆ แบบนี้มากกว่าในเมืองไทย เป็นรายการเพื่อดึงดูดความสนใจให้คนมาฟังพระกิตติคุณ)

เมื่อเจ้าเข้ามาหาเรา ใครขอให้เจ้าทำสิ่งต่างๆนี่คือการเข้าเหยียบย่ำลานของเราโดยขาดความยำเกรงและสนใจในการหักทลายปราศรัยกันและกันมากกว่าที่จะมีสามัคคีธรรมกับเรา ?

จงหยุดการนำของถวายที่ไร้ความหมายเสีย ! การนมัสการของเจ้าเป็นเรื่องน่ารำคาญสำหรับเรา เข้าและเย็นวันอาทิตย์ คืนวันพุธ เราทนการประชุมที่ชั่วร้ายของเจ้าไม่ได้ วิญญาณของเราเกลียดการแสดงหรรษา ละครและเทศกาลต่างๆ นั้น มันเป็นภาระสำหรับเรา เราเหนื่อยหน่ายที่จะทนกับมัน

เมื่อเจ้ายื่นมือของเจ้าออกมาในการอธิษฐานเราจะปิดสายตาเสียจากเจ้าเมื่อเจ้าอธิษฐานเราจะไม่ฟังเจ้า.....

๓. จงศึกษามากขึ้นเกี่ยวกับจิตวิญญาณของคุณ มันอาจเป็นดังนี้

- โกรธขี้งอ อพยพ ๖.๙
- ถูกผูกมัด กิจการ ๒๐.๒๒, โรม ๑๕.๑๓
- แดกหัก สดุดี ๕๑.๑๗, สุภาษิต ๑๕.๑๓
- อิจฉา ยากอบ ๔.๕
- ดีเลิศ ดาเนียล ๕.๑๒, สุภาษิต ๑๗.๒๗
- ตกใจกลัว ๒ ทิโมธี ๑.๗
- รู้สึกรุนแรง กิจการ ๑๘.๒๕
- สกปรก ๒ โครินธ์ ๗.๑
- ดี เนหะมีห์ ๙.๒๐
- เศร้าใจ ดาเนียล ๗.๑๕, อีสยาห์ ๕๔.๖
- เต็มไปด้วยความหลอกลวง สดุดี ๓๒.๒
- ใจแข็ง เฉลยธรรมบัญญัติ ๒.๓๐
- รื่นเริง สุภาษิต ๑๔.๒๙, ปัญญาจารย์ ๗.๙
- เย่อหยิ่ง, ถี้อตัว สุภาษิต ๑๖.๑๘
- ถ่อมใจ สุภาษิต ๑๖.๑๙, อีสยาห์ ๕๗.๑๕

- ริษยา กัณฑ์ดารวิถี ๕.๑๔
- ตัดสินผู้อื่น อีสยาห์ ๒๘.๖
- กิเลสตัณหา ยากอบ ๔.๕
- อ่อนโยน กาลาเทีย ๖.๑, ๑ โครินธ์ ๔.๒๑, ๑ เปโตร ๓.๔
- ใหม่ เอเสเคียล ๑๑.๑๙, ๑๘.๓๑, ๓๐.๒๖, โรม ๗.๖ (เราต้องปรนนิบัติพระองค์ด้วยจิต
วิญญาณที่ใหม่)
- เต็มล้น สดุดี ๗๗.๓, ๑๔๒.๓, ๑๔๓.๔, ๗
- อุดหนุน ปัญญาจารย์ ๗.๘
- เข้าใจและรับรู้ได้เร็ว มาระโก ๒.๘
- ยากจน อีสยาห์ ๖๖.๒, มัทธีว ๖.๓
- ถูกกดขี่ กิจการ ๑๘.๕
- ภาคภูมิใจ ปัญญาจารย์ ๗.๘
- เต็มไปด้วยจุดประสงค์ กิจการ ๑๙.๒๑
- ชักชวนผู้อื่นได้ กิจการ ๖.๑๐
- รวดเร็ว ๑ โครินธ์ ๑๕.๔๕
- เจียบ เศคาริยาห์ ๖.๘, ๑ เปโตร ๓.๔
- สดชื่น ๑ โครินธ์ ๑๖.๑๘, ๒ โครินธ์ ๗.๑๓
- ปิติยินดี ลูกา ๑.๔๗
- พักผ่อน ๒ โครินธ์ ๒.๑๓
- ถูกต้อง สดุดี ๕๑.๑๐
- ค้นหา สดุดี ๗๗.๖
- ปรนนิบัติ โรม ๑๒.๑๑
- ถอนหายใจ มาระโก ๒.๘
- นอนหลับสบาย โรม ๑๑.๘
- เศร้าโศก อีสยาห์ ๑.๑๕
- มั่นคง สดุดี ๗๘.๘

- ห้วนไหว เอศรา ๑.๑, กิจการ ๑๗.๑๖, ยักรักย์ ๑.๑๔
- เข้มแข็ง ลูกา ๒.๔๐
- เดือดร้อน ปฐมกาล ๘๑.๘, ดาเนียล ๒.๓, ยอห์น ๑๓.๒๑
- "ไร้ประโยชน์"
 ขุ่นเคือง ปัญญาจารย์ ๑.๑๔
- เต็มใจ มัทธิว ๒๖.๔๑, มาระโก ๑๔.๓๘ (กล่าวถึงความขัดแย้งระหว่างวิญญาณและ
 เนื้อหนัง)
- อลัด อพยพ ๒๘.๓
- บาดเจ็บ สุภาพิต ๑๘.๑๔
- ผิด ลูกา ๙.๕๕